కథా కౌముది

బొనిస ప్రతాప వెంకట సుబ్బారాయుడు

కౌముది - రచన నిర్వహించిన కథల పోటీ(2015)లో
సాధారణ ప్రచురణకు ఎంపికైన కథ.

'ఛ..ఛ..వెధవ బ్రతుకు పెళ్ళి చేసుకున్నది లగాయత్తు నరకం. 'పిల్ల అందంగానే వుంది కదా' అని కాణీ కట్నం ఆశించకుండా పెళ్ళి చేసుకున్నాను. కృతజ్ఞత లేని మనిషి. మొగుడ్ని లేచింది మొదలు సాధిస్తూనే వుంటుంది. తనని నేను ఎలా చూసుకుంటాను? నెల జీతం రాంగానే మొత్తం ఇచ్చేస్తాను. పండక్కి చీరలు నగలు కొనుక్కుంటుంది. నాకేం కొనకపోయినా ఎప్పుడూ బాధపడింది లేదు. 'నాకిది కావాలీ' అని అడిగింది కూడా లేదు. నా మంచితనన్ని చవటాయితనం అనుకుంటోంది. నలభై ఏళ్ళ నుండి భరిస్తున్నాను. ఉన్న ఒక్కగానొక్క కొడుకు అమెరికాలో సెటిలయ్యాడు. అక్కడి తెలుగు వాళ్ళ పిల్లని పెళ్ళి చేసుకుని హాయిగా వుంటున్నాడు. అమ్మ దగ్గరకి తీసుకొచ్చి ఆ అమాయకురాలిని బలిచేయలేక వాడు మానుండి ఐసోలేట్ అయిపోయాడు. ఇండియాకి రావడం లేదు. ఫోనులో మాట్లడ్డంలేదు. తెలివైన వాడు. తనే వాజమ్మలా భార్య దాష్టీకాన్ని భరిస్తున్నాడు. ఇహ లాభంలేదు. ఆ గయ్యాళి నుండి దూరం అయిపోవాలి. మొగుడు లేని జీవితం ఒకసారి రుచి చూపించాలి. అప్పుడు గాని తిక్కకుదరదు.' మనసులో అనుకుంటూ రైల్వే స్టేషన్ వైపు నడుస్తున్నాను. ఏ రైలన్నా ఎక్కి ఎక్కడికైనా సుదూర తీరాలకి పారిపోవాలన్నది నా ఆలోచన.

'ఇహ దాన్ని భరించడం నా వల్ల కాదు' వందోసారి అనుకున్నాను.

స్టేషన్లో కి వెళుతుండగా "నాయనా.."అని వినిపించింది.

'ఎవరా' అని చూశాను.

పొడుగాటి జడలుగట్టిన జుత్తుతో..నుదుటున స్థలం లేకుండా పెట్టుకున్న విభూతి తదితర బొట్లతో..మెడల్ని వంచేంత పెద్ద పెద్ద రుద్రాక్షల దండలతో.. పొడవాటి గడ్డంతో..చేతిలో మంత్రదండంతో..కాషాయంబరధారి అయిన సాధువు కనిపించాడు.

''సమస్య నుండి దూరంగా పారిపోవాలనుకుంటున్నావు. కాని నీ మనసు నుండి దూరమవలేవు కదా, సప్తలోకాల్లో నువ్వెక్కడికెళ్ళినా అది నిన్ను ప్రశాంతంగా వుండనివ్వదు నాయనా!" అర్ధనిమీళిత నేత్రాలతో గొణుగుతున్నట్టుగా అన్నాడు.

'ఎదుటి వాళ్ళ మనసుల్ని చదివే శక్తి వీళ్ళకెలా వస్తుందో'. ఆయనన్నది నిజమే! పాతికేళ్ళ నా భార్య నిరంకుశత్వం..హిట్లరిత్వం నేను తనకి ఎంత దూరమైతే మాత్రం మర్చిపోగలను? ప్రశాంతంగా వుండడం కల్ల. అలా అని నా మనసుని ఏ పెట్లోనో వుంచి ఇంట్లో పడేసి రాలేను కదా. అది నాతో పాటూ ఎక్కడికి పడితే అక్కడికి వచ్చి నన్ను మానసికంగా సతాయిస్తుంటుంది. చిత్రవధచేస్తుంది. అచ్చం నా భార్యలా!

"మీరెవరో మహానుభావుడిలా వున్నారు. పెళ్ళి చేసుకుని జీవితాన్ని కోల్పోయాను. భార్యాబాధితుడిలా భారమైన బ్రతుకీడుస్తున్నాను. తరుణోపాయం మీరే సెలవియ్యాలి"అని ఆయన కాళ్ళమీద పడబోయాను. 'నా బాధని అర్థంచేసుకునే ఆపద్బాంధవుడిలా కనిపించిన మీరు దేవుడు కాక

మరెవరు?' అన్న భావాన్ని శరీరభాషలో వ్యక్తపరుస్తూ.

ఆయన నన్ను వారించి. "పద, అదిగో దూరంగా కనిపిస్తున్న షెడ్డులో ప్రశాంతంగా కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం" అన్నాడు.

నేను ఆయన్ని అనుసరించాను.

షెడ్డు ప్రాంతం నిర్మానుష్యంగా వుంది. మేమిద్దరం లోపలికెళ్ళాం. చాలా విశాలంగా వుంది. కాస్త మసగ మసగ్గా వున్న చోట కూలబడ్డాం.

"నీ మనసు స్థిమితంగా లేదు. ఈ స్థితిలో నువ్వేం వినలేవు. విన్నా ఆకళింపు చేసుకోలేవు. ఇదిగో ఈ మంత్రించిన రుద్రాక్షని జేబులో పెట్టుకో నాయనా, కాస్త కుదుటపడతావు. మాట్లాడే ధైర్యం వస్తుంది."అన్నాడు.

నేను ఆయన చెప్పినట్టే చేశాను.

ఆయన మాటలు మంత్రంగా పనిచేశాయో? లేక మంత్రించిన ఆ రుద్రాక్ష మహత్యమో? కాని గుండె కొట్టుకునే వేగం తగ్గింది. మా ఆవిడ్ని తల్చుకుంటే కలిగే జలదరింపు కూడా కలగలేదు. నిజంగా ఆయన మహానుభావుడే! అయినా అనుమానంతో జేబులోని పర్సు తీసి అందులోని మా ఆవిడ ఫోటో చూశాను(అది మాఆవిడ బలవంతంగా పర్సులో పెట్టింది. నేను ఎక్కడున్నా వెదవ్వేషాలు వేయకుండాట). అబ్బే! భయం వెయ్యలేదు సరిగదా నవ్వువచ్చింది. ఏవిటో, ధైర్యం నిలువెల్లా విద్యుత్ లా ప్రవహిస్తోంది.

"స్వామీ, మీరు మానవమాత్రులు మాత్రం కారు. నాకు నమ్మకం కలిగింది. ఇన్నేళ్ళ నా బాధలు భయాలు తొలగించడానికి వచ్చిన దైవాంశ సంబూతులు."అని కళ్ళనీళ్ళతో ఆయన కాళ్ళమీద పడ్డాను.

"నాయనా! 'సంబూతులు కాదు..సంభూతులు..' పెద్దపదాలు రాకపోతే మాట్లాడకు నేను అర్థం చేసుకుంటాను అంతే కాని బూతులు మాట్లాడకు. అంతేకాదు నువ్వు అలా మాటిమాటికి నా కాళ్ళమీద పడకు. హడావుడిగా నిన్ను లేపడానికి వంగితే నా నడుం పట్టేయొచ్చు. ఆనక ఈ వృద్ధాప్యంలో నేను చాలా బాధపడాలి."అన్నాడు ఆందోళనగా.

"ఇన్నాళ్ళకి నన్ను అనునయించి, నాకో దారి చూపించే మహాత్ముడు కనిపించాడన్న ఆనందం స్వామీ నాది. మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెడదామని కాదు"అన్నాను తన్మయత్వంగా.

"పాపం, నిన్ను చూస్తుంటే భార్యచేతిలో ఎంత నరకం అనుభవించావో నాకు అవగతమవుతోంది. ఒకప్పుడు నేను కూడా భార్యాబాధితుడినే! నన్ను మా ఆవిడ పెట్టిన మానసికక్షోభ అంతా ఇంతా కాదు. దాందుంపతెగా, ఆఫీసుపనీ చేయాలి, ఇంటిపనీ చేయాలి, కాస్త సుఖపడాలని నా డబ్బుతో ఓ మిక్సీ, ఎలక్ట్రిక్ రైస్ కుక్కర్ కొనుక్కుంటానన్నా వినేది కాదు. ఊళ్ళకెళ్ళినప్పుడైతే నేనచ్చం సామాను మోసే కూలీనే. కాదు వాడికన్నా హీనం. ఎందుకంటే వాడికి డబ్బిస్తాం. గొడ్డుచాకిరీ చేసినా విశ్వాసం వుండేది కాదు. మొగుడివల్ల ముత్తయిదవగా చెలామణి అవుతోందన్న గౌరవమూ లేదు. విరక్తితో చెప్పా పెట్టకుండా హిమాలయాలకి వెళ్ళిపోయాను. అక్కడ మహిమాన్విత తాపసులకి కొంతకాలం సేవలు చేసి మెప్పించి కొన్ని వరాలుపొందాను. మంత్ర తంత్రాలు నేర్చుకున్నాను. నా భార్య అంతు చూద్దామని మా ఊరు వెళ్ళాను. ఆవిడ ఇల్లు ఖాళీ చేసి వెళ్ళిపోయిందట. ఎక్కడికెళ్ళిందో కూడా తెలియదట. అక్కడివాళ్ళు చెప్పారు. నాకు తీవ్ర నిరాశ కలిగింది. ఏమీతోచని స్థితిలో పిచ్చిగా తిరుగుతున్న నాకు నువ్వు కనిపించావు. నీ మిర్రి మిర్రి చూపులు, ముఖంలో భయాందోళనలు చూసి 'నువ్వూ ఖచ్చితంగా భార్యాబాధితుడివే' అని నిర్ధారణకు వచ్చాను. నిన్ను నీ కష్టాల్నుండి గట్టెక్కించడమే ప్రస్తుతం నా కర్తవ్యం."అన్నాడు.

"ధన్యుడ్ని స్వామీ! మీరేం చేస్తారు? మా ఆవిడకి పక్షవాతం వచ్చి కాలూ చెయ్యి పడిపోయేలా చేస్తారా? లేక నోరు పడిపోయేలా చేస్తారా? ఏదైనా నాకు ఓకేనే "అన్నాను హుషారుగా.

"నేనవేం చేయలేను నాయనా! కాకపోతే మీ ఆవిడ కోపానికి నువ్వు బలికాకుండా చూడగలను."

"ఎలా స్వామీ?"

"చెబుతాను. కాస్త ఓపికపట్టాలి. చెప్పేది శ్రద్ధగా వినాలి. దూకుడు పనికిరాదు. నువ్వు పరకాయ ప్రవేశం గురించి ఎప్పుడైనా విన్నావా?"

"కథల్లో చదివాను. సినిమాల్లో చూశాను స్వామీ"

"అయితే జాగ్రత్తగా విను నేను నీకు ఒక మంత్రం నేర్పుతాను. అది మూడుసార్లు పఠిస్తే నువ్వు దగ్గర్లో ఏ కళేబరం వున్నా అందులోకి ప్రవేశిస్తావు. కాని గుర్తుంచుకో నువ్వు మంత్రం చదివేటప్పుడు దగ్గర్లో ఏదైనా ఒక నిర్జీవి వుండాలి. అప్పుడే ఫలిస్తుంది. దాని శరీరంలోకి నీ ప్రవేశం సాధ్యమవుతుంది. మీ ఆవిడకి నీ మీద తమాయించుకోలేని కోపం వచ్చినప్పుడు, ఏదైనా బరువైనది నీ మీదకి బలవంతంగా విసరాలనుకున్నప్పుడు, అమాంతం నువ్వు దూరంగా వెళ్ళిపోయి దాక్కుని ఏ దోమలోనో ఈగలోనో ప్రవేశించి తప్పించుకుని, మీ ఆవిడని గమనిస్తూ, నీ మీద ఆగ్రహం తగ్గిందని గ్రహించాక మళ్ళీ మనిషివవ్వచ్చు. ఇది తెలియక మీ ఆవిడ అయోమయంతో పిచ్చిదైపోతుంది. అన్నట్టు ఈ విషయం ఎప్పటికీ మీ ఆవిడకి తెలియకుండా జాగ్రత్త పడాలి మరి. తెలిసిందంటే నువ్వు హై ఓల్టేజ్ షాక్ కి గురైన కాకివవుతావు. జాగ్రత్త"అన్నాడు.

"చాలు స్వామీ చాలు. అసలు వింటుంటేనే థ్రిల్లుగా వుంది. ఇహ మా ఆవిడతో దొంగా పోలీసు ఆడతా, చూడండి నా తడాఖా!"అన్నాను ఆనందంగా.

"నేను నీకు చెప్పబోయే మంత్రంతో పాటు ఈ విషయాలన్నీ భద్రంగా, నీ బ్యాంక్ పిన్ నంబర్లు రాసుకునే చోట రాసుకో. అది మీ ఆవిడ కంట బడకూడదు సుమా. ఎప్పుడన్నా మంత్రం మర్చిపోతే ఆ పుస్తకం చదివి మననం చేసుకోవచ్చు"

"ఆహ ఏమి నా అదృష్టం. ముందు మంత్రం చెప్పండి స్వామీ నాకు తెగ ఆత్రంగా వుంది."

ఆయన చెవిలో నెమ్మదిగా చెప్పాడు.

నేను బాగా వల్లెవేసి" స్వామీ, ఒకసారి పరీక్షించుకోవచ్చా?"అని అడిగాను.

"మానవ జీవితమే అనుమానాలు, సమస్యల మయం అలాగే కానీయి"అన్నాడు.

మంత్రం చదువుతూ అక్కడే చచ్చిపడి వున్న చీమ శరీరంలోకి ప్రవేశించాను. చీమ కళ్లల్లోంచి ప్రపంచాన్ని, స్వామీజీని, ముఖ్యంగా నా పార్థివ శరీరాన్ని చూస్తుంటే నాకు ఆనందంగానూ గొప్ప ఆశ్చర్యంగాను వుంది. ఇదో గొప్ప అనుభూతి.

మళ్ళీ నా శరీరంలోకి వచ్చేశాను.

"నాయనా! నువ్వు పరకాయ ప్రవేశం చేస్తున్నప్పుడు, నీ కాయం భద్రంగా వుంటుందనుకున్న చోటనే దాన్ని విడవాలి. లేదంటే ప్రమాదం. ఆఁ"అన్నాడు.

"స్వామీ, నేనన్ని జాగ్రత్తలూ తీసుకుంటాను. మీరు నాకు చేసింది మహోపకారం. ఇహ సెలవియ్యండి. నే వెళతాను"అన్నాను.

"వెళ్ళిరా నాయనా..నేనెప్పుడైనా నిన్ను చూడడానికి వస్తాను"అని లేచి గాల్లో నడుస్తున్నట్టుగా అడుగులేస్తూ వెళ్ళిపోయాడు.

'ఇదంతా కలా? నిజమా? నేనేంటి? నాకింతటి వరమేంటి?' అని గిల్లి చూసుకున్నాను. గట్టిగా గిల్లుకున్నానేమో భరించలేక అరిచేశాను.

ఇంటికొచ్చాను.

మా ఆవిడ కసిమీదవున్న ఒంగోలు గిత్తలా ముక్కుపుటాలెగరేస్తూ రంకెలేస్తోంది.

"దేబ్బం ముఖమేసుకుని ఇప్పుడా వచ్చేది? ఇప్పటిదాకా ఎక్కడికి చచ్చావు? పొద్దుట్నుండి కాఫీ కలిపే దిక్కులేక, నాకా కాఫీ కలుపుకునే అలవాటు తప్పిపోవడం మూలానా, కలుపుకోలేక నానా అవస్తలూ పడ్డాను. వెళ్ళు..వంటిట్లోకి వెళ్ళి కాస్త కాఫీ తగలేసుకు రా..తల నొప్పితో చచ్చిపోతున్నాను" అంది అపర కాళికలా.

'ఇహనుండీ నీ పని అయిపోయిందిలేవే' అని మనసులో అనుకుంటూ'అలాగే!'అని వంటింట్లోకి వెళ్ళాను.

ఆ రాత్రి–

మేమిద్దరం మంచం మీద పడుకున్నాం.

తను నిద్రలో వుంది. నాకు నిద్రపట్టడం లేదు. దాని మీద మహా కసిగా వుంది. అప్పటికే నేను చంపి టేబుల్ మీద భద్రంగా వుంచిన దోమ శరీరం వుంది.

నేను దుప్పటి మొత్తం కప్పుకుని మంత్రం ఉచ్చరిస్తూ దోమ శరీరంలోకి ప్రవేశించాను. నెమ్మదిగా దోమ శరీరంతో ఒళ్ళు విరుచుకుని మా ఆవిడమీద దాడి మొదలెట్టాను. ముఖంమీద కుట్టిన చోటన మళ్ళీ కుట్టకుండా ఆమె దెబ్బలనుండీ అలవోకగా తప్పుకుంటూ కుట్టి కుట్టీ నా శరీరంలోకి

ప్రవేశించాను.

మరుసటిరోజు దద్దుర్లతో ఉబ్బిపోయిన దాని ముఖాన్ని చూస్తూ ఏమెరగనట్టు "ఏవైంది?"అన్నాను జాలిగా.

"వెధవ దోమ రాత్రి తెల్లవార్లు కుడుతూనే వుంది. నిద్రపోకుండా చేసింది. అవునూ ఆ పాపిష్టి దోమ మిమ్మల్ని కుట్టలేదే..ఓహో మీరు దుప్పటి ముసుగేసుకుని చచ్చుంటారు. నేను దానికి దొరికిపోయాను"అంది విచారంగా.

మొట్టమొదటిసారి ఆమె ముఖంలో బాధ చూశాను. నా మనసులోని ఆనందం అంబరాన్ని తాకింది. శతృవు బాధ మనిషికింత ఆనందం కలిగిస్తుందా? అందుకే ప్రపంచంలో యుద్ధాలు జరుగుతూనే వుంటాయన్నమాట.

ఒకనాటి సాయంత్రం "ఓయ్..నేనలా షాపింగ్ కి వెళ్ళొస్తాను, నిద్రమొహంతో వుండకు. దొంగలు ఇల్లు దోచేస్తారు. ఇంటిని కుక్కలా కాపలాకాయ్ జాగ్రత్త"అంది బయటకి వెళుతూ.

'అలాగే'అన్నట్టు వినయంగా తలూపాను.

అది వెళ్లాక, ఇంటికి తాళం పెట్టి కళేబరాల వేటకు వెళ్ళాను. మా ఇంటికి కొద్దిదూరంలో చచ్చిపోయిన కుక్క శరీరం కనిపించింది. నా ఆనందం అంతా ఇంతాకాదు. 'నేను ఇంటికి కుక్కలా కాపలా కాయాలా? నువ్వేమో బలాదూర్ గా తిరుగుతావా? చెబుతా నీ పని కుక్కగానే చెబుతా' అనుకుంటూ..

ఇంటికొచ్చి బెడ్రూమ్ లో పడుకుని మంత్రం చదువుతూ కుక్క శరీరంలోకి ప్రవేశించాను. సాటి కుక్కలనుండి తప్పించుకుంటూ.. మా ఆవిడను వెతుక్కుంటూ బయల్దేరి మొత్తానికి షాపింగ్ మాల్ లోంచి బయటకొస్తున్న మా ఆవిడ్ని చూసి మొరుగుతూ వెళ్ళి పిక్క పట్టుకుని గట్టిగా కొరికాను. "చచ్చాన్రోయ్"అని మా ఆవిడ అరచిన అరుపువిని సంతోషంగా తోకూపుతూ పరిగెత్తుకుంటూ సందులూ గొందులూ ఆఘమేఘాల మీద దాటుతూ..మా వీధిలోని ఖాళీ స్థలంలో కుక్క శరీరాన్ని వదలి మా ఇంట్లోని నా శరీరంలోకి ప్రవేశించాను.

కొద్దిసేపటికి ఆటోలో మా ఆవిడ కాలికి రక్తం కారుతూ వచ్చి "పొద్దున్నే నీ దరిద్ర ముఖం చూసుంటాను. నన్నో కుక్క కరిచింది. ఇంటికి తాళం వేసి రా హాస్పటల్ కి వెళదాం! కాస్త ఆటో ఎక్కించడానికి దింపడానికి సహాయం చేద్దువుగాని"అంది.

బాధని నటిస్తూ హడావిడిగా తనతో ఆటో ఎక్కాను.

అలా నేను నల్లిలా మారి రక్తం పీల్చాను. అన్నం తినేటప్పుడు బొద్దింకగా వచ్చి వికారం కలిగించాను. పాములా మారి మా ఆవిడ్ని భయపెడుతూ వైవాహిక జీవితాన్ని ఎంజాయ్ చెయ్యసాగాను.

ఒకరోజు నన్ను చూడడానికి మా ఇంటికి స్వామీజీ వచ్చాడు. మా ఆవిడ 'వీడెవడు' అన్నట్టు గుర్రుగా చూసింది.

'నా స్నేహితుడు పాపం భార్య పెట్టే బాధలు భరించలేక సన్యాసం తీసుకున్నాడు. నన్ను చూడడానికి వచ్చాడట..జస్ట్ కాసేపు కబుర్లు చెప్పి వెళ్ళిపోతాడంతే' అన్నాను.

తను ఏ కళనుందో 'సరే'అన్నట్టు చూసి వెళ్ళిపోయింది.

మేమిద్దరం మా బెడ్రూమ్లో కూర్చున్నాం. గట్టిగా తలుపు మూసి గడేసి నేను రకరకాల జంతువులుగా మారి మా ఆవిడ్ని ఎంత భయపెట్టింది, హింసపెట్టిందీ చెప్పి నవ్వసాగాను. ఆయనకూడా వాళ్ళావిడ్ని బాధపెట్టినట్టు ఊహించుకున్నాడో ఏమో? పగలబడి నవ్వసాగాడు.

"ఏమదృష్టమయ్యా నీది..మా ఆవిడ అలా భయపడుతుండగా నేను చూడలేకపోయాను..ప్చ్"అన్నాడు.

"అప్పుడే ఏమయిందండీ, ఇంకా ముందుంది ముసళ్ళ పండగ. పెళ్లయినప్పటినుండీ ఎంత బాధ పెట్టిందనుకున్నారూ, మహా మొండిఘటం దాన్ని అంత తేలిగ్గా వదులుతానా"

"అదిసరే కానీ ఇందాకా మీ ఇంట్లోకొస్తుంటే రెండు చచ్చిపోయిన ఎలకలు చెట్టు పక్కగా వుండగా చూశాను. ఒకసారి ఇద్దరం ఎలుకలుగా మారదామా? నువ్వు మీ ఆవిడ్ని భయపెడుతుంటే నేను ఎలుకరూపంలో చప్పట్లు కొడుతూ చూస్తాను, సరేనా!"

"అయ్యో ఎంతమాటండీ..తప్పకుండానూ..మీరే లేకపోతే నాకింత ధైర్యం, తెగింపూ, వచ్చేదా పదండి మరి"

ఇద్దరం డబల్ కాట్ బెడ్ మీద పడుకుని మంత్రం జపించాము. ఎలుకల్లోకి ప్రవేశించాము.

నేను మా ఆవిడ దగ్గరగా వెళ్ళి 'కాలివేలు కొరుకుతా' నన్నట్టుగా భయపెట్టసాగాను. అది భయంతో ఇల్లంతా ఒకటే పరుగు. నేను మా స్వామీజీ ఎలక వంక గర్వంగా చూశాను. అది నవ్వుతూ చప్పట్లు కొడుతోంది. నాకు హుషారు ఎక్కువై కేబుల్ వైరు మీదుగా పాకి మా ఆవిడమీద దూకడం, చీర మీదకు దూకి పైకి ఎక్కాలని చూడడం, ఆవిడ జుగుప్సగా విదిలించుకోవడం, నాకైతే నవ్వాగడం లేదు.

అంతలో మా ఆవిడ వంటగదిలోకెళ్ళి కిరోసిన్ డబ్బా తీసుకోవడం చూశాను. కొంపదీసి నా భయానికి 'తగలేసుకుంటుందేమో' అని ఆందోళన పడ్డాను.

కాని అనూహ్యంగా బెడ్రూమ్ లోవున్న మా శరీరాల దగ్గరకెళ్ళి "మీ ఇద్దరూ పరకాయ ప్రవేశం చేశారని నాకు తెలుసు. ఇందాక ఈ గడ్డమోడు వచ్చినప్పుడే అనుమానించాను. మీ మాటలు తలుపు చాటునుండి మొత్తం విన్నాను. మీరు పన్నిన కుట్ర తెలిసింది. ఇహ ఉపేక్షించను. హమ్మ! హమ్మ ఇన్నాళ్ళూ నన్నెంత హడలెత్తించావు? మీ ఇద్దరి శరీరాలమీద ఇప్పుడే కిరోసిన్ పోసి తగలేస్తాను. ఎలకల్లానే బ్రతికి చావండి." అని మా శరీరాల మీద కిరోసిన్ పోసింది.

మేమిద్దరం షాక్ అయ్యాము. ఇది మేమూహించని పరిణామం. ముఖ్యంగా మా గురువుగారు భయంతో ఎలుకరూపంలో నిలువుగుడ్లేయడం స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. ఆయనకొచ్చిన మంత్రాలేమయ్యాయో? బహుశా ఎలుకరూపంలో వుంటే మంత్రించలేడేమో?

మా ఆవిడ బొడ్లోనుండి అగ్గిపెట్టె తీసి అందులోంచి పుల్ల తీసింది. దాని సంగతి నాకు తెలుసు. అది అనుకుందంటే ఏదైనా చేయగలదు.

గబ గబ గురువుగారి దగ్గరకెళ్ళి దాని రాక్షసత్వం గురించి చెవిలో చెప్పా.

ఆయన గజ గజ వణకిపోయాడు.

ఇద్దరం దాని కాళ్ళమీద పడ్డాం. క్షమించమని.

"నేను అదృష్ట వంతురాల్ని కాబట్టి ఇవాళీవిషయం తెలిసింది. లేకపోతే నన్నెన్ని చిత్రహింసలకి గురిచేసేవాడివి? నీకు ఈ ముదనష్టపు పరకాయ ప్రవేశ విద్యనేర్పిన గురువుగాడొకడు. మిమ్మల్ని ఊరికే వదలకూడదు. ఈరోజుతో పీడ విరగడచేసుకుంటా"అని పుల్ల వెలిగించబోయింది.

నేను దాని కాళ్ళ మీద పొర్లి పొర్లి దండాలు పెట్టాను మమ్మల్ని వదిలేయమని.

ఎందుకోకాని మా ఆవిడ కాస్త శాంతించింది.

"సరే, మిమ్మల్ని క్షమిస్తా. కాని ఒక షరతు. ఈ గడ్డంగాడు ఇహ జీవితంలో నా కంట బడకూడదు. అలా అయితేనే" అంది.

మా గురువుగారు 'సరే' అన్నట్టుగా రెండు కాళ్ళమీద లేచినిలబడి తన రెండుచేతులూ దగ్గరకి చేర్చి తలూపుతూ మాటిచ్చాడు.

"అయితే నువ్వు మనిషిగా మారి ఇక్కడ్నించి పారిపో" అని హూంకరించింది.

ఆయన మనిషిగామారి మా ఇంటినుండి పరుగో పరుగు. ఆయనకెన్నో శక్తులున్నాయనుకున్నా, కానీ అవన్నీ మా ఆవిడ గయ్యాళితనం ముందు హుళక్కి అయిపోయాయి.

నా వంక చూసింది. "ఇహ నీ సంగతి. నువ్వు ఇలాగే పరకాయ ప్రవేశ విద్యతో నన్ను అలరించాలి. అదెలాగంటే? పక్కింటావిడ పట్టుచీర కొని గొప్పలకోసం ఊరంతా చూపిస్తోందిగా, ఇలా ఎలకలా వెళ్ళి దాన్ని నువ్వు చీలికలు పీలికలు చేసి రావాలి. అది లబో దిబో అని మొత్తుకోవాలి. అది చూసి నేను నవ్వుకోవాలి. ఏ జంతువు కళేబరముంటే ఆ జంతువులా నాకు ఉపయోగపడాలి. ఈ ఇంట్లో నువ్వు తోక ముడుచుకుని ఎలా వుంటావో అలా వీధి వీధంతా నాకు దాసోహమై వుండాలి. అలా నువ్వు చేయాలి. వింటున్నావా?"అని గదమాయించింది.

ఏం చేస్తాం. పెనంలోంచి పొయ్యిలోకి పడ్డట్లుగా వుంది నా పరిస్థితి. ఒప్పుకున్నట్టుగా తలూపాను.

"అయితే మనిషివిగా"అంది.

'బ్రతుకు జీవుడా' అనుకుంటూ మనిషినయ్యా. కాదు కాదు మళ్ళీ బానిసనయ్యా!

. ★★★

Click here to share your comments on this story